

عنوان مقاله:

اثربخشی روان درمانی مثبت نگر بر سازگاری زناشویی و خودکارآمدی در دانشجویان متاهل دانشگاه آزاد شهر نورآباد ممسنی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

بهمن توفیقی - عضو هیات علمی گروه روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر، بوشهر، ایران

پرهام ایمانی ایمانلو - کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوشهر، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر باهدف اثربخشی روان درمانی مثبت نگر بر سازگاری زناشویی و خودکارآمدی در دانشجویان متاهل دانشگاه آزاد شهر نورآباد ممسنی انجام شد. یک طرح نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون-پس آزمون باگروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشجویان متاهل دانشگاه آزاد شهر نورآباد ممسنی که تعداد آن ها ۵۵۰ نفر بود. از بین این دانشجویان به صورت نمونه گیری در دسترس ۴۰ نفر انتخاب شد و در دو گروه آزمایشی (۲۰ و گروه گواه (۲۰) گمارده شد. آزمودنی های دو گروه در مرحله پیش آزمون و پس آزمون با استفاده از پرسشنامه سازگاری زناشویی گراهام بی اسپانیر (۱۹۷۶) و پرسشنامه خودکارآمدی و شرر، مادوکس، مرکاندانت، پرنیتیک-دون، جاکوبس و راجرز (۱۹۸۲) مورد ارزیابی قرار گرفتند. برای تحلیل داده ها در سطح آمار توصیفی از شاخصهای گرایش مرکزی و پراکندگی مانند میانگین، واریانس و انحراف معیار گروه آزمایش و کنترل در متغیرهای مورد مطالعه استفاده شد و در سطح آمار استنباطی از آزمونهای پارامتریک و نرمال بودن توزیع داده ها، از آزمون شاپیرو، از آزمون تحلیل کوواریانس تک متغیره برای فرضیه اصلی و تحلیل کوواریانس تک متغیره با استفاده از نرم افزار spss۲۵ انجام گرفت. نتایج آزمون تحلیل کواریانس نشان داد که با در نظر گرفتن نمرات پیشآزمون بهعنوان متغیر پراش (کمکی) آموزش روش روان درمانی مثبت نگر بر سازگاری زناشویی و خودکارآمدی در دانشجویان متاهل تاثیر دارد. ($P \leq 0/01$)

کلمات کلیدی:

روان درمانی مثبت نگر؛ سازگاری زناشویی؛ خودکارآمدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1699067>

